

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Sestdiena, 1996. gada 9. marts

● Nr. 19 (6670)

Rajona padomes vadītāji un speciālisti turpina tikties ar pagastu iedzīvotājiem. Kārtējā tikšanās 5. martā notika Jersikā.

● **Attēlā:** rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns iepazīstina jersikiešus ar rajona padomes problēmām.

A. Kursiņa foto

Reportāžu par šo tikšanos lasiet 5. lpp.

Šī gada sākums Jersikas pagastā — skaitļos

1995. gada budžeta izpilde — 88% no plānotās. Visa budžeta pamatā 85% mērķdotācija. Reālie ieņēmumi no īpašuma nodokļa — 45%, no iedzīvotāju ienākuma nodokļa 26%, zemes nodokļa — 12%, no mežiem — 10%.

Pagājušā gadā izglītībai iztērēti 83% no plānotajiem līdzekļiem, kultūras namam 110%, bibliotēkām 104%, feldšerpunktam 120%, sociālajai nodrošināšanai 98%, pagasta padomei 97%.

Pagasts joprojām maksā apbedīšanas pabalstus Ls 60. Šī gada pirmajos 2 mēnešos tam iztērēti vairāk kā 500 lati. Visiem pagasta skolēniem (Jersikas pamatskolā, abās Līvānu vidusskolās) apmaksāta ēdināšana, martu ieskaitot. Skolēnu vadīšanai tiek dotēts autobuss, šim mērķim mēnesi tērē ap 140 latu. Tāpat tiek dotēta pagasta deju kolektīva dalībnieku vešana divas reizes nedēļā uz mēģinājumiem, tas izmaksā Ls 48 mēnesī. Ls 423 tika ieskaitīti ceļu tīrīšanai, par 2. kategorijas ceļu tīrīšanu pagastam solīts naudu atmaksāt.

Janvārī pagasta padomes sēdē tika apstiprināta arī sociālo līdzekļu sadale, kuras maksāt uzsāka pagājušā gada decembrī, bet līdzekļu trūkuma dēļ izmaksas aizkavējās. Iedzīvotāju kategorijas, kam bija paredzēti pabalsti, — daudz bērnu ģimenēs esošie pirmsskolas vecuma bērni, bērni invalīdi, Černobiļas avārijas sekas likvidēšanas dalībnieki, represētie un leģionāri, maznodrošināto, veco vīentūlu 1. kategorijas personas, kā arī 50% apmērā bija paredzēti apmaksāt ārstēšanos slimnīcā un zobu protezēšanu.

Februāra ienākumi pagasta budžetā Ls 2300, no tiem tiek apmaksāta tikai skolēnu ēdināšana, bērnu pabalsti, pagasta darbinieku un skolas tehnisko darbinieku algas. Turpmāk paredzēts pagastā rēķināt arī pedagogu algas.

Šī gada budžeta prioritāte būs Jersikas pamatskolas remonts, kam nepieciešami 11 tūkstoši latu, no kuriem 50% pagasts solījis apmaksāt. Remonta darbos paredzēts iesaistīt pagasta bezdarbniekus, tādus, kuri strādās algotajos sabiedriskajos darbos, pagasta ir 14.

Pagastā apstiprināta arī zemes nodokļa likme 1996. gadam. Tā ir Ls 1,59 par ha. **Daina Kursīte**

Minimālā alga lielāka tikai no 1. aprīļa?

Minimālo darba algu no Ls 28 uz Ls 38 palielinās ar šā gada 1. aprīli, nevis ar 1. martu, kā bija paredzēts iepriekš.

Līdz 1. aprīlim visiem darba devējiem būs jāpārslēdz līgumi ar saviem darbiniekiem, ja līgumos norādīts minimālais darba algas apmērs Ls 28 vai darbinieku alga ir zemāka par Ls 38.

Šāds lēmums atbalstīts Ministru kabineta Ekonomikas un finansu komitejā, un drīz to paredzēts apspriest Ministru kabinetā.

Līdz 20. martam pasta nodaļās un pie lauku pastniekiem var pasūtīt «Novadnieku» šī gada otrajam ceturksnim un turpmākajiem mēnešiem.

Kas notiek rajona laukos?

◆ **Tas, kas notiek visā republikā. Tā vienā teikumā var novērtēt pašreizējo situāciju. Stāvoklis ir smags, bet izeja jāmeklē vien pašiem, jo lietas, ka valdība pagaidām nav gatava ne atbildēt par notikušo, ne arī īsti zina, kāds ceļš ejams tālāk. Sniegt īsu vērtējumu situācijai rajona lauksaimniecībā lūdzu Preiļu rajona padomes attīstības un plānošanas nodaļas lauku attīstības plānošanas speciālistei Irēnai Šaiterei. Daudzi viņu paziņo atceras kā zinošu un talantīgu agronomi.**

— Ir jāsāk ar to, ka vajag tikt skaidrībā, cik lielā kārtībā ir zemes īpašuma lietas. Šī gada 1. martā zemesgrāmatu rajona nodaļā bija nostiprināti tikai 1232 zemes īpašumi ar kopējo platību 16 tūkstoši 847 hektāri. Vidējā viena īpašuma platība ir tikai 13,7 hektāri.

Saimniecības, tātad, ir maziņas. Nav nekādu konkrētu ziņu arī par to, cik rajonā ir tādu saimniecību, kuru platība sasniedz piecdesmit un vairāk hektārus. Šāda informācija nav atrodamā ne zemesgrāmatu rajona nodaļā, ne statistikā.

Rajonā pavisam ir 2776 zemnieku saimniecības, 6198 piemājas saimniecības, kā arī 11 statūsabiedrības un citi lauksaimniecības uzņēmumi, tajā skaitā paju sabiedrības palikušas vairs tikai trīs — «Ausma», «Turība» un «Jersika».

Tuvojas pavasaris, bet zemniekiem nav naudas sējai. Vēl līdz šim brīdim lauksaimnieki nav saņēmuši subsīdijas par 1995. gadu — 188 tūkstošus 381 latu. Lopkopībā saņemti tikai 46 procenti subsīdiju, tas ir, par pērnā gada pirmo un otro ceturksni. Augkopībā saņemti 97 procenti gada subsīdiju, bet akciju sabiedrība «Preiļu siers» par eksportēto produkciju saņēmusi tikai 56 procentus subsīdiju.

Bet šāda situācija nav visā republikā. Izveidojusies kārtība, ka tas, kurš biežāk un regulārāk iegriežas Zemkopības ministrijā, galu galā arī saņem solītās subsīdijas. Nav stingras kārtības subsīdiju sadalē. Pēdējā rajona padomes finansu komitejas sēdē runājām par to, ka padomei uz Ministru kabinetu ir jāšūta vēstule ar lūgumu pasteidzināt pērnā gada subsīdiju izmaksu.

Jācer, ka zemnieki naudu saņems. Apšuveni skaidrs arī tas, par ko valsts subsīdijas maksās šogad. Par šķirnes sēklu

audzēšanu, par linu sējumiem un izaudzēto linu produkciju, bet lopkopībā par pārraudzību un par smagsvara jaunlopiem. Taču zemnieki vairs nav pārliecināti, ka solīto valsts arī izpildīs.

Esmu pārliecināta, ka pa vecam saimniekot turpmāk nebūs iespējams. Tāpēc meklējam citus attīstības ceļus, kas mūs varētu, kā tagad saka, ievest Eiropā. Viens no šiem ceļiem ir ekoloģiski tīras produkcijas ražošana un realizēšana rietumvalstīs. Nopietni esam ķērušies pie projekta izstrādes ekoloģiskās produkcijas eksportam uz Dāniju.

Dāņi piedāvā mūsu zemniekiem audzēt kartupeļus, kāpostus, sīpolus, burkānus, kā arī kviešus, rudzus un auzas. Taču, lai tiktu līdz produkcijas eksportēšanai, jāveic nopietni sagatavošanās darbi. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka zemniekiem pašiem brīvprātīgi ir jāpieņem lēmums. Jāiztīra augsne — divus gadus tīrumos nedrīkst lietot ķīmikālijas un minerālmēsļus. Ir jāpierāda produkcijas pircējiem, ka zemē viss patiešām ir vislabākajā kārtībā.

Visbeidzot, nepieciešama apmācības programma, kuras rezultātā tiks iegūtas zināšanas, kā tad īsti var izaudzēt kvalitatīvu un ekoloģiski tīru lauksaimniecības produkciju. Mācības notiks Preiļos, bet zemniekiem būs arī iespēja braukt uz Dāniju un nedēļu mācīties tur.

Interese ir, bet pagaidām mēs nevaram zemniekus iepazīstināt ar konkrētām prasībām, kādas būs jāievēro, jo dāņi tās vēl nav atsūtījuši. Taču jāņem vērā, ka lieta būs nopietna. Nevarēs strādāt pa roku galam. Ja vienreiz tiks atklāta krāpšanās, uzticība būs zaudēta.

Vissmagākais periods būs divus gadus ilga augsnes attīrīšanas laiks. Šajā laikā no laukiem nekādas augstās ražas iegūt nebūs iespējams. Ekoloģiski tīras lauksaimniecības produkcijas iegūšanas pamatā ir augu sekas ievērošana. Tā atrisinās daudzas problēmas.

Cilvēki nāk uz rajona padomi. Bet mums jau nav naudas, mēs šajā ziņā nevienam nevaram palīdzēt. Tehnika tagad ir ļoti dārga. Piemēram, rullonu prese maksā 2500 latus, jauns traktors ap 5000 latu, bet lietots traktors — 2000 latus. Zemnieku īpašumā esošā tehnika jau ir nolietojusies, arī rezerves daļas ir ļoti dārgas. Tāpēc jāmeklē citas iespējas. Viena no tām — kooperācija.

Nesen biju Aizkalnes pagastā. Dzirdēju, ka zemnieki saka — nē, nē, labāk es viens pats strādāšu. Kamēr pieci vai desmit zemnieki labprātīgi neizlems viens otram palīdzēt, par kooperāciju nav ko domāt.

Problēmas ir visiem zemniekiem. Mūsu rajona specifika ir tāda, ka saimniecības ir nelielas. Nezinu, vai ir vairāk kā desmit saimniecības, kuru platība pārsniedz piecdesmit hektārus. Turklāt mēs atrodamies tālu no Rīgas. Tas nozīmē, ka grūtības ar produkcijas transportēšanu uz pārstrādes uzņēmumiem. Rīgā, protams, gaudus iepērk dārgāk nekā Daugavpilī. Taču nav vērts ar vienu graudu kravu braukt uz galvaspilsētu. Arī vienu tonnu kāpostu taču nevedsim uz turieni.

Zemnieki bieži nesaprašanā spriež par to, sak, vai tad mēs neesam spējīgi izaudzēt tik daudz labības, lai Latvijai pietūktu, lai nebūtu jāievēd no ārvalstīm. Protams, ka ir spējīgi. Bet par graudiem ir normāli jāmaksā, lai iepirkuma cena nodrošinātu peļņu. Pagaidām valsts to negarantē. Labākajā gadījumā zemnieki savā bilancē var ierakstīt nulles. Netiek ņemts vērā arī ieguldītais darbs.

Lielākā daļa strādā tikai tādēļ, lai būtu paēduši paši un viņu ģimenes. Bijušais zemkopības ministrs Ārijs Ūdris «Lauku Avīzē» nesen rakstīja, ka viņaprāt peļņai no graudiem vajagot būt ap 50 tūkstošiem latu, tikai tad šī lieta atmaksājos. Mums līdz tam vēl tālu.

Arī turpmāk rajona padomē strādāsim pie dažādiem projektiem, kas derīgi tieši mūsu apstākļiem. Meklēsim optimālos attīstības virzienus rajona lauksaimniecībai. Vismaz gadiem desmit uz priekšu ir jāizstrādā katra pagasta attīstības plāni, jātiek galā ar zemes reformu.

Grūti izprast to, kāpēc valstī līdz šim nav skaidrības, ko un cik daudz mēs varam saražot paši. Ir tikai provizoriski dati, kas bieži vien neatbilst patiesībai. Nav precīzu skaitļu par sējumu platībām, par lopiem. Statistīki izvēlas piecus pagastus rajonā, no tiem — trīsdesmit saimniecības. Apseko, saskaita un tad izrēķina vidējos skaitļus rajonā. Skaidrs, ka īstenībā situācija ir pavisam savādāka.

Skaidrību varētu ieviest, ja vien valsts politika būtu orientēta uz lauksaimniecības attīstību. Jācer, ka pienācis lūzuma brīdis.

L. Kirillova

Jubilejas rindas «Nav jau izmiruši tie ārsti, kuriem interesē medicīna...»

Kaut arī **Martas kundze** korespondentus sagaida norunātājā laikā, viņas attieksme pret jebkādam publikācijām, kas būtu piesaistītas viņas mūža apaļajai gadskārtai, ir pilnīgi noliedzosa. Viņa nevēlas apsvērt rindu, nevēlas skaļus jūsmīgus vārdus: «Nu kāpēc tai sanitāritei vēl jātērē no savas aldiņas tie santīmi, lai nopirktu man puķi?»

— *Bet, daktere, vai jums neliekas, ka ir simtiem cilvēku, kas ziedus jums dzimšanas dienā dāvinātu neviltoṭā pateicībā un dziļi no sirds?*

Un tikai tad, kad ārste Veita ir pārliecinājusies, ka no sava nodoma neatkāpsimies, prom neiesim, viņa piekrīt gan fotografēšanai, gan intervijai, bet ar noteikumu, ka runāsim par cilvēkiem, kā viņi rūpējas vai nerūpējas par savu veselību un cik ārsti vai medicīna var palīdzēt šajās rūpēs.

— Kaut arī šodien ir pieņemts uzskatīt, ka stāvoklis medicīnā valsts nabadzības dēļ ir bezcerīgs, es tā nedomāju, — **saka Preiļu slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja Marta Veita.** — Tāpat mums palīdz sanitārā aviācija, tāpat mums palīdz Rīgas slimnīcu, specializēto centru ārsti — vai nu pa telefonu, vai atbrauc šurp, konsultē uz vietas, visādā veidā. Tā problēma nekad nav bijusi aktuāla, ka varētu kādam slimniekam nesniegt palīdzību tādā līmenī, kāda viņam ir nepieciešama, ja vien mums ir zināms, kādā virzienā to palīdzību meklēt.

Bija tik smagi gadījumi, bezcerīgi slimnieki, ka, liekas, kur nu vairs saukt sanitāriju, kad cilvēks jau par 200 procentiem ir beigts. Bet viņam bija tik lieli rezerves spēki, ka sanāviācijas ārsti atbraukuši teica: ja jums izdosies noņemt to tūsku, viņu ņems uz Rīgu ar domu protezēt sirds vārstuļus. Pat nebija jautājuma, cik tā operācija maksās, cik tie vārstuļi ir dārgi. Tas ir valsts pasūtījums, maksā naudas izteiksmē apmēram 30-50 tūkstoši dolāru. Norēķinās slimokase, un šī summa neattiecas uz slimnieku. Cita lieta, ja kāds grib kaut kādas ļoti glauņas protēzes, tad parādās tā piemaksāšana. Jo nav jau izmiruši tie ārsti, kuriem interesē medicīna, kuri tāpēc arī ir ārsti, lai glābtu un palīdzētu slimajiem, un kurus neinteresē tikai finansiālā puse.

Lielākā nelaipe ir tā, ka cilvēki domā, ka tikai par naudu var dabūt veselību. Tikai tāpēc tik milzīgi daudz savairojies to naudas kāseju — burvjū, brīnumārsti, šamaņi — ar tādām metodēm, ar šādām. Viens par otru trakāks. Cilvēks parasti griežas pie tā sauktās alternatīvās medicīnas tādās situācijās, kad viņam liekas, ka nepalīdz vispārējā medicīna. Kad viņš ir notīris plīks no tās naudas, tad viņš nāk atpakaļ. Kur tad viņam palikt?

Protams, ir viņu vidū arī gudri, godīgi, taisnprātīgi cilvēki, kuri zina, cik tālu viņi var palīdzēt cilvēkam, un ko vairs nevar.

Cilvēkam ir visu laiku jāmacās. Un medicīnā it īpaši. Man ir palaimējies, jo, ka-

mēr es strādāju Preiļu rajonā, visu laiku valsts galvenais terapeits bija profesors Siliņš. Viņa galvenā taktika vienmēr bija nevis lamāt, bet mācīt dakterus. Tik neuzkrītoši, tik taktiski un tik pamatīgi mums tā doma ir iedzīta iekšā, ka tagad arī tie jaunie apjēdz, ka bez mācīšanās nekur nevar tikt. Ka medicīna nav naudas pelnīšanas vieta, ka tā ir tāda vieta, kur katru dienu jāizcīna ciņas, un esi priecīgs, ja zini un vari palīdzēt situācijā, kurā, ja nebūtu mācījies un sekotais līdzī medicīnas norisēm, nevarētu nekad palīdzēt. Man šķiet, ka ar to tā medicīna profesija ir tik ārkārtīgi pievilcīga, jo ir situācijas, kurās tikai tu vari uzvarēt. Jo tu zini, tu prot, ir informācija, no kuras zini, kā šajā situācijā strādāt.

— *Ārste vispirms Riebiņos, tad Preiļos kopš 1962. gada, nodaļas vadītāja kopš 1966. gada, dažus gadus pat galvenā ārsta vietniece ārstnieciskajos jautājumos. Kāpēc jūs tomēr neesat kļuvusi par galveno ārsti?*

— Manā uztverē cilvēkam ar ārsta diplomu būt par galveno ārstu ir pašnāvība attiecībā uz izvēlēto profesiju. Jo galvenais ārsts tiek aizņemts ar saimnieciskajiem jautājumiem, — darba disciplina, apkure, finanses, nepatikšanas, kontroles, budžeti, kadri... nu, ne smakas no medicīnas.

Ir arī otra veida karjera, kad pēc akadēmijas beigšanas turpina zinātnisku darbu. Bet savā laikā, konsultējoties ar minēto profesoru Siliņu, viņš teica, ka ir tāda medicīnas zinātnieku pārbagātība, ka nav vajadzības. Praktiskā medicīna ir nesalīdzināmi interesantāka, un joprojām ir tādas reizes, kad mute paliek vaļā un acis platas, jo nāk atklājumi, ko tik cilvēks nevar izturēt, un kādas vainas viņam tik nepiemetas. Tas nekādi nevar apnikt, un līdz šim brīdim es pie tā nevaru pierast. Tāpat kā pie nāves. Kaut arī tas ir pavisam gados vecs cilvēks, manā uztverē viņš nedrīkst mirt. Nedējam un vēl mēnešiem mani kremt katra nāve.

— *Kā jūs izvēlējāties medicīna profesiju?*

— Mana audzumaite bija pirmā sieviete — medicīnas zinātņu doktore pirmkārtā Latvijā, izbraidījusi ārzemes. Šī sievietē uzauzināja mūs, piecus bērnus. Par tēva likteni es uzzināju tikai nesen, atmodas sākumā. Audzumaite visiem deva medicīnas ievirzi. No mūsu ģimenes viens tagad ir medicīnas zinātņu doktors, viens docents. Iestājies institūtā, daudz nedomā dāma par profesiju, ka tikai mācīties.

Vai esmu nozēlojusi? Varbūt kādreiz tajā steigā, ātrumā neiznāca iedziļināties slimnieku psiholoģijā, bez tam mums kādreiz mācīja veselo cilvēku psiholoģiju un tikai tagad Medicīnas akadēmijā sāk mācīt slimnieku psiholoģiju.

Es jau teicu, cik cilvēku, tik slimību variantu, katrs slimo pa savam un slimo tā, kā viņš to slimību pats uztver. Ārsta uzdevums ir šo slimību skatīt cilvēka līmenī,

un kā es to varu darīt, ja neesmu varējusi atrast laiku, lai izrunātos un saprastu, ko viņš vispār saprot ar šo slimību? Kāda viņa inteliģences pakāpe, cik viņš spēj saprast, cik nespēj? Dažreiz mati stāvus ceļas, kad paklausos, ko cilvēks ir sapratis no tā, ko es viņam centos ieskaidrot.

Ārstiem skaitās viens no likumiem — jo mazāk runā, jo labāk. No otras puses, jo kārtīgāk cilvēkam izstāsti, jo viņš labāk izprot savu slimību. Bet ko viņš vispār grib dzirdēt par savu slimību? Ir ļoti vienkārši, ja slimnieks saka, man, lūdzu, to, to un to. Krietni vienkāršāk izpildīt masāžas, ārstniecisko fizikultūtu, injekciju kursu, ja manā uztverē tas šim cilvēkam neskāde. Nekādu problēmu! Bet ja jānoskaidro, kāda ir šī slimība, kāda tā ārstēšanas shēma, cik plašā apjomā jātaisa izmeklēšana...

Tam, kas šodien notiek Latvijā ar slimību izmeklēšanu, visā pasaulē neatrast līdzīgu piemēru! Tik dārgam priekam, kā pie pirmās iespējas skriet uz kompjūtertomoģrāfu. Arī elektrokardiogramma skaitās augstas klases diagnostiska procedūra, kuru normāli nepielieto ģimenes ārsti. Viņu rīcībā ir saruna ar cilvēku, fizikālā izmeklēšana, fonendoskops, spiediena mērītājs un vienkāršas asins analīzes.

— *Tad laikam šie ārsti ir ar augstāku kvalitāti?*

— Nemaz nē.

— *Kas tad tur ir par noslēpumu?*

— Vienkārši mums šis izmeklēšanas ir plaši pieejamas un slimniekus stipri interesē. Cilvēku domāšanu katrā valstī nosaka vispārējais izglītības un attīstības līmenis. Tāpat pie mums. Pietiek televīzijā redzēt vai avīzē izlasīt informāciju, reklāmu, un cilvēks domā, ka tieši tas ir pats labākais. Protams, Rēzeknē esošais kompjūtertomoģrāfs ir unikāls dažādu slimību noteikšanā tajos orgānos, ko nevar ar rentģenu redzēt, bet jau uz to brīdi ārstam ir viss komplekts šo slimību apliecināšu rezultātu un analīžu.

— *Ir interesanti paklausīties, kad nekas nesāp. Kad sāp, tad ir citas domas.*

— Tad ir domas, kā ātrāk dabūt sāpes nost. Un to noteikšanā ir liela nozīme visāda veida informācijai, pat tai šķietami nenozīmīgākajai un ko var iegūt, labi pazīstot cilvēku, viņa ģimeni, tāpēc medicīnā ir ļoti spēcīgs virziens uz ģimenes ārstiem.

— *Tajā pašā laikā lielas lauku teritorijas ir vispār bez ārstiem, bez feldšeriem, un šoziem — arī bez iespējām piekļūt neatliekamajai palīdzībai pa aizputinātiem ceļiem.*

— Patiesi, tā tas ir. Tāpēc nodaļā iestājas slimnieki ārkārtīgi smagās slimības formās. Īpaši vecie, kuri tomēr būtu pelnījuši medicīniskās aprūpes nodrošinājumu.

— Visvairāk mani kaitina bezatbildība un neprofesionalitāte, — saka daktere Marta Veita. — Tad arī es auroju, baros

pa visu nodaļu un kliežu uz personālu.

Viņas atmiņa glabā veselu virkni uzvārdus, ko viņa var stādīt citiem par paraugu kā izcilus savas ārsta profesijas pārstāvjus. Daudzi no viņiem ir Preiļos pavadījuši tikai dažus gadus, viņi aizgājuši uz republikas vadošajām klīnikām, spožākās aprindās. Bet daudzi arī pašlaik ir Martas Veitas kolēģi.

Labās un ne tik labās puses iepazītas savas nodaļas ārstiem, bet kopumā visi terapeiti ir saliedēti viens otram, kad jāstājas pretī Melnajai. Cienīgi pretinieki. Ir istas leģendas, kā dzīvei afgriezti cilvēki. Kā personīgi ārste uz Viļņas kardioloģijas centru veda jaunu vīrieti, kurš citādi šodien nedzīvotu.

Kā ārstēja slimnieci, kurai izrādījās diagnoze, ar ko Latvijā slimo tikai četri cilvēki, un tikai tāpēc, ka ārste nemitīgi ko izlasa, noskaidro, uzzina, viņa iedomājās, kur meklēt palīdzību un ar ko konsultēties, un ka tās zāles, kas šajā gadījumā bija lietotas kā parasti pie tādiem slimības simptomiem, tieši šīni gadījumā bija pilnīgi kaitīgas. Slimnieci atgriezta dzīvei. Ir zvanīts uz Maskavu, izcilākajiem medicīnas spēdekļiem un saņemta konsultācija. Bet ir arī reizes, kad pacientu tuvinieki ārstes personā redz vaininieci viņu traģēdijā. Nav pasaulē ārsta, kurš nekad nebūtu kļūdzies. Civilizētās valstīs darbojas likums par ārstiem, kas paredz arī ārstu aizsardzību un kurā pieļauta neliela kļūdišanās iespēja. Tad ar tuviniekiem tiesājas un skaidrojas ārstu advokāti.

— *Kas jums pēc tik smaga un saspringta darba atjauno spēkus?*

— Mežs. Man ārkārtīgi patīk meža vientulība, klusums, ja tuvumā nav cilvēku. Es nevaru atpūsties trokšņainā un lielā sabiedrībā. Laba mūzika, ieraksti. Grāmatas, īpaši filozofisku apcerējumu, sērija par ievērojamiem cilvēkiem, ziemeļvalstu literatūra.

Kādreizējai Cēsu meitenei, Latgales sniegotā dzimšanas dienā, droši vien, neviens neatnēsīs viņas mīļākos ziedus — silpures, naktsvijoles, bet viņai ļoti patīk arī jebkuras citas puķes. Aizskries trokšņaino apsveikumu mirkli, būs slimnīcas klusā stunda, un atkal kabinetā pie loga ik pa brīdim pieklauvēs zilīte, ar savu skaņu tuk-tuk-jautājot, vai visas sirdis nodaļā pukst šādā tīpras zilītes ritmā. Nokūsis sniegs Martas Veitas puķu dobē, salapos viņas bērzs, un atkal būs kārtējais viņas — Preiļu pavasaris. Nu jau viņa ir preilēniete uz visiem laikiem. Dēlam UlDIM arī tā ir mātes pilseta. Viņš — mātes pēdu gājējs, mediķis, bet ar novirzienu farmācijā, specializējies un strādā starptautiskā zāļu firmā.

— *Kāds ir jūsu dzīves kredo?*

— Ar godu tikt līdz kapa malai! Bet ja nopietni — nekad nezaudēt optimismu, cerību.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Tikšanās ar rajona padomes pārstāvjiem Jersikas pagastā

♦ 5. martā Jersikas pagasta padomē pagasta iedzīvotāji tikās ar rajona padomes pārstāvjiem: rajona padomes priekšsēdētāju I.Meluškānu, arhitektūras uzraudzības dienesta galveno speciālistu A.Poplavski, CA priekšnieku A.Greivuli, rajona padomes sekretāri V.Brici, pašvaldību lietu koordinatori rajona padomē A.Pastori, sociālās aprūpes nodaļas vadītāju J.Fadejevu, rajona attīstības plānošanas nodaļas galveno speciālistu P.Romanovu. Ieradies bija arī Līvānu pilsētas mērs V.Gercāns.

Šis tikšanās mērķis — iepazīstināt pagasta iedzīvotājus ar rajona padomes darbu, uzklaut ierosinājumus, jo, kā tika teikts sanāksmes sākumā, — «jersikiešiem nav bieži tas gods redzēt šos pārstāvjus dzīvos savā priekšā.»

Pagasta iedzīvotāji saņem informāciju no Ilmāra Meluškāna par to, kā likums sēž uz pašvaldību budžeta maisa, un vēl par sekojošo:

● Pagājušā budžeta gadā Preiļu rajons iztērējis 3,8 miljonus latu, no tiem rajona padome 1,7 miljonus, pašvaldības 2,1 miljonu.

Rajona padomes budžeta lielākais tērētājs ir medicīna — 55%, izglītība 24%, tautsaimniecība 12%, 6% tērē pārvaldes aparāts (rajona padome, skolu valde).

Rajona pašvaldības kopumā izglītībai iztērēti 28%, veselības aprūpei 25%, tautsaimniecībai 12%, sociālajām vajadzībām (pabalsti, pensionāts u.c.) 10%.

Janvārī rajons dotācijās saņēmis 70% no pagājušā gada budžeta izpildes, februārī tikai 50%, cik martā — nav zināms. Tas nozīmē, ka visvairāk cietīs tieši veselības aprūpe. Tāpēc martā rajona padomē paredzams pieņemt lēmumu par brīvprātīgo veselības apdrošināšanu (ap Ls 2 no iedzīvotāja mēnesī), kas ļaus nemaksāt pacienta nodevas.

● Aktuāls jautājums ir teritoriālā reforma Latvijā. Ministru prezidents A.Šķēle, kad rajonu padomju vadītāji tikās ar viņu MK, apgalvoja, ka reforma nenotiks tik ilgi, kamēr viņš nesaņems pārliecinošus materiālus par to, ko no šīs reformas reāli iegūs iedzīvotāji. Ekspremjers M.Gailis, savukārt, jau šodien zina, cik rajoni Latvijā būs palikuši 1996. gada beigās. Pašvaldību ministram E.Jurkānam atkal ir savs viedoklis.

I.Meluškāna nostāja — šobrīd reforma nevienam neko labu nedos, jo, saliekot neierobežotu skaitu nabadzīgu pašvaldību kopā, sanāks viens liels nabags. Pievienotie zaudēs savu skolu, savu kultūras iestādi, jo visa valsts ekonomiskā dzīve pašreiz nav sakārtota.

Likumā ir paredzēts, ka, veicot teritoriālo reformu, tā jānosaka ar to teritoriju iedzīvotājiem, ko skar šī reforma, tāpēc rajona padomes aicinājums — visiem rūpīgi pārdomāt šo jautājumu un tomēr atbalstīt savas pagastu un pilsētu pašvaldības.

● Šobrīd rajonā aktīvi strādā attīstības plānošanas nodaļa. Ja pašvaldības vēlas saņemt investīcijas no Rietumvalstīm, re-

āls attīstības plāns noteikti nepieciešams.

Attīstības plānošanas nodaļā ir izveidota karte, kur rajona teritorija sadalīta zonās (rūpnieciski izmantojamā, lauksaimnieciski izmantojamā utt.), tāpēc lauksaimniekiem par savu saimniecību izmantošanu perspektīvajiem plāniem būtu jāinformē rajona attīstības plānošanas nodaļa.

Vieta, kur celt celulozes monstru, šodien skatāma tikai kartē, tāpēc daudzi pat nenojauš, cik kardināli šāds uzņēmums izmainīs mierīgo pagasta dzīvi, ja tiks uzcelts. Foto — A.Kursītis

Labā sadarbība nodaļai izveidojusies ar Dāniju. Šī valsts ir ar mieru no zemniekiem iepirkt ekoloģiski tīru lauksaimniecības produkciju. Ja kādam no pagasta zemniekiem ir interese par šo sadarbību, lūgums zvanīt uz rajona padomi Irēnai Šaiterei.

● Tika runāts arī par rajona lielāko pienu pārstrādes uzņēmumu a/s «Preiļu siers». Rīgā jau radusies interese par tā privatizēšanu. Kamēr tas nav noticis, pašiem zemniekiem jāmeklē iespējas kļūt par šī uzņēmuma akcionāriem, — līdz ar to arī īpašniekiem. Ja rajona zemnieki šo izdevību neizmanto, a/s «Preiļu siers» sagaida tas pats liktenis, kas graudu pārstrādes uzņēmumus Latvijā.

Visvaldis Gercāns apgalvo, ka Jersikas pagasts ir Preiļu rajona lielākais rūpniecības centrs,

...jo tā dēvētā Līvānu rūpniecības zona atrodas Jersikas pagastā, līdz ar to arī īpašuma nodoklis no zonas teritorijā esošajiem uzņēmumiem paliek pagasta rīcībā. Jersikas pagasts nav atdevis Līvāniem arī benzīna uzpildes stacijas teritoriju pie pilsētas un pagasta robežas, un pareizi vien darījās, jo arī Līvāni pagastam to neatdotu, ja vien varētu...

● Arī Līvānu mērs pagasta iedzīvotājiem lika aizdomāties par teritoriālo reformu, jo šis projekts, ko vēlas īstenot «Latvijas ceļš», pieļauj vairākas iespējas: tos pagastus, kuros ir mazāk par 800 vai 1000 iedzīvotājiem, pievienot lielākiem pagastiem; pilsētas apvienot ar lauku teritoriju (tas iespējams Dagdai, Kandavai, arī Līvāniem). Noteikti «gaismā nāks»

vēl citi varianti, tāpēc skaļāks vārds par savu likteni jāsapina pašiem pagasta iedzīvotājiem.

● Kā jau lielākajam rūpniecības centram, Jersikas pagastam ir vairākas attīstības iespējas:

— Firma no Somijas Latvijā plāno izveidot divas lielas kokzāģētavas (nosacījumi: 20-25 ha platība, ūdens un elek-

bināta atkal nepaņems 3 cilvēki valdībā, pagastam neatstājot neko? Arī par šīs rūpnieciskās ekoloģisko drošību ir zināma pretēja informācija.

I.Meluškāns:

— Tiras ražošanas nav nekur. Ja ir mājās viena gotiņa, tad no tās gotiņas arī kaut kas atkrīt un ietek akā, mēs uz to arī ne sevišķi labi reaģējam. Viss ir atkarīgs, kur šo rūpnīcu uzceļ. Protams, ka tur būs gan nedaudz smaržas no tā, tāpēc mums jāskatās, kur to izvietot.

Ja mēs 90. gadu sākumā runājam par rūpniecības 1. variantu un to tehnoloģiju, kas nāca no Krievijas, tad šai rūpnīcai tiek plānotas tehnoloģijas, kas ir visur pasaulē, Zviedrijā un Somijā visa piekraste ir nosēta ar šiem uzņēmumiem.

Nauda lielākoties paliks tās rūpniecības īpašniekiem, bet nevaram pretendēt, lai mēs visi būtu tādu rūpniecības īpašnieki. Tas, kas vār būt īpašnieks, lai ir īpašnieks, liela daļa mēs būsim tikai izpildītāji, — vai nu strādnieki, vai papīrmalkas piegādātāji.

Ja kaut ko dara, jābūt gatavam arī ko ziedot. Rajona attīstībai šis uzņēmums nenāktu par sliktu, bet tie 600 miljoni celtniecībai vēl ir jāatrod.

Ja mēs nepiedāvājam vietu, tad izkrītam no šīs spēlītes, ja mums ir interese, varam strādāt uz šo problēmu un cerēt, ka rūpnīca šeit būs.

● Kad samaksās pagājušā gada subsīdijas par smagsvara lopiem?

— Martā rajona padomes sēdē šis jautājums tiks izskatīts. Tiek solīts, ka līdz pavasara darbu sākumam subsīdijas samaksās.

● Lai no Serguntas nomales nokļūtu Preiļos kārtot dažādas lietas, jābrauc 3 dienas. Kad iestāžu pārstāvji pieņems iedzīvotājus pagastā vai Līvānos?

— Pašiem pagasta iedzīvotājiem jāziņo pagasta padomei, kuru iestāžu darbinieku ierašanās pagastā visvairāk nepieciešama, un tad šo problēmu rajonā risināsim.

(Tie ir daži no jautājumiem rajona padomes pārstāvjiem.)

Epiloga vietā

Jersikas pagasts bija 6. vieta, kur viesojās rajona padomes pārstāvji. Šādas tikšanās ar pagasta iedzīvotājiem viņi apsolija rīkot reizi 2-3 mēnešos. Bet šādām saiešanām jēga ir tikai tad, ja iedzīvotāji analizē viņiem pasniegto informāciju un kritiski izvērtē pagasta attīstībai piedāvātos priekšlikumus, nevis balso, par ko viņiem liek balsot, un parakstās tur, kur liek parakstīties.

Atliek tikai pašiem sevi apbrīnot par mūsu nevērību, jo visus šos gadus rajona pašvaldības nav varējušas atrast iespējas savu, uz vietējiem resursiem balstītu perspektīvu ražotņu izveidošanai, un par mūsu unikālo verdzisko padēvību, cerot uz zviedriem un viņu celulozes kombinātu kā visu problēmu risinājumu. Tad jau labāk uzreiz piedāvāt rajona teritoriju radioaktīvo atkritumu uzglabāšanai, jo par tiem maksās vēl vairāk, un viss, kas nāk no Rietumiem, it kā esot ekoloģiski nekaitīgs.

Daina Kursīte

Konference zemniekiem

Laukā vēl dziļas kupenas zemi klāj, bet tuvojas pavasaris, tādēļ ikvienam jābūt skaidrībā par to, ko sēs, ko ražos. Vai Latgales zonas saimniecības audzēs linus?

Par šī gada iecerēm un iespējām, cik tas viss izmaksās, — to lauksaimniecības speciālisti un zemnieki varēs uzzināt šī gada 14. martā plkst. 10.00 Latgales zonālā konferencē, kas notiks Rēzeknē, Piena konservu akciju sabiedrības klubā.

Konferencē uzstāsies zemkopības ministrs A.Kauls par lauksaimniecības ražošanas rezultātiem un perspektīvām. Runās kooperācijas valsts ministrs J.Muižnieks, bet par linu ražošanas rezultātiem un uzdevumiem referēs zemkopības ministra referents V.Siksnis.

Konferencē piedalīsies labākie Zemkopības zinātniskās pētniecības institūta «Agra», LLU un Viļānu SIS speciālisti: A.Lejiņš, D.Lapiņš, J.Štikāns, J.Vigovskis un no Priekuljiem — M.Gaiķe, G.Bebre, P.Stramkalis, A.Runce, I.Slokenberga, V.Tūls (cukurbietes — Mežotne), V.Stramkale un no Valsts sēk-

las inspekcijas V.Mūrmanis.

Konferences galvenais mērķis — iepazīstināt ražotājus ar jaunāko lauku kultūru audzēšanas tehnoloģiju, šķirēm, minerālmēsliem, nezāļu apkarošanu. Galvenā pamatdoma — kā Latvijas zemniekiem nodrošināt valsts iedzīvotājus ar lauksaimniecības produktiem, kā lētāk, vairāk ražot produkciju ar minimālu darba patēriņu.

Konferences laikā darbosies izstāde, tiks sniegtas konsultācijas, darbosies grāmatu galds.

Lai arī lūdzam firmas piedalīties konferencē ar saviem izstrādājumiem (linu izstrādājumi, keramika utt.).

Priekšlikumus, ierosinājumus sniegt LVZZPI «Agra» Aizkraukles raj., p.n. Skrīveri-1, un Viļānu SIA, Rēzeknes raj., p.n. Viļāni. Tālrunis: Aizkraukle 8-251-97512 (sekretāre), 97524 (selekcijas nod.); Viļāni 8-246-63388 (sekretāre), 63385 (V.Stramkale).

E.Dambergis, Dr. agr.

Akcīze degvielai tiešām pieaugs

Ministru kabineta Ekonomikas un finansu komiteja atbalstījusi grozījumus likumā par akcīzes nodokli, kas paredz no 2001. gada 1. janvāra diferecēt akcīzes nodokli degvielai atkarībā no svina satura benzīnā. No šā datuma akcīzes nodoklis svina nesaturošam benzīnam būs 20 santīmu litrā, bet svina saturošam — 23 santīmi litrā.

Līdz šim laikam būs pārejas periods, kurā akcīzes nodoklis tiks pakāpeniski palielināts. No šā gada 1. maija benzīna akcīze paredzēts noteikt Ls 0,10 apmērā līdzšinējo Ls 0,04 vietā, bet dizeldegvielai — Ls 0,06 līdzšinējo Ls 0,02 vietā.

Par cenu pārmaiņām 1996. gada janvārī

Patēriņa cenas 1996. gada janvārī, salīdzinot ar decembri, pieauga par 3,5%, salīdzinot ar 1995. gada janvārī, cenas pieaugušas par 23,2%.

Cenu pieaugums atsevišķām patēriņa grupām procentos janvārī: vidēji mēnesi — 3,5; uztura produkti — 3,0; alkoholiskie dzērieni un tabaka — 0,6; apģērbs un apavi — 1,5; dzīvokļa īres un uzturēšanas izdevumi — 7,9; mājāsaimniecība — 1,7; veselības aprūpe — 4,7; transports un sakari — 5,7; atpūta, kultūras un izglītības izdevumi — 1,7; pārējās preces un pakalpojumi — 1,3.

Šī gada janvārī cenu pieaugums pret iepriekšējo mēnesi — 3,5% — ir lielākais kopš 1995. gada janvāra, kad cenas pieauga arī par 3,5%.

Precēm cenas šā gada pirmajā mēnesī pieauga par 2,3%, pakalpojumiem par 6,6%.

Ievērojami — par 3,0% — paaugstinājušās uztura produktu cenas. Maize un labības produkti kļuva par 2,5% dārgāki, gaļa un gaļas izstrādājumi attiecīgi — par 2,3%, zivis un zivju izstrādājumi — par 3,5%, piens un piena produkti — par 2,5%, taukvielas un eļļa — par 5,2%, augļi, dārzeņi, kartupeļi — vidēji par 8,0%.

Pieaugušas cenas precēm un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa uzturēšanu. Būvmateriāli kļuvuši par 2,7% dārgāki, ūdens apgādes un kanalizācijas tarifs paaugstinājies par 35,6%, elektroenerģijas tarifs — par 11,4%, samaksa par karsto ūdeni — par 9,1%. Dārgāki kļuvuši medicīnas pakalpojumi — par 10,4%. Vidējā samaksa par pieņemšanu pie ārsta pieaugusi par 25,3%.

Šī gada janvāra cenu indekss ir aprēķināts, izmantojot jaunāko informāciju par mājāsaimniecību patēriņa struktūru. Atšķirībā no iepriekšējā cenu indeksa, kur par svāriem tika izmantota mājāsaimniecību patēriņa struktūra par 1992. gada II pusgadu un 1993. gada I pusgadu, jaunajā cenu indeksā par svāriem kalpo mājāsaimniecību patēriņa struktūra periodā no 1994. gada IV ceturksņa līdz 1995. gada III ceturksnim, bet 1995. gada vidējais līmenis tiek izmantots kā bāze cenu salīdzinājumiem.

Valsts statistikas komiteja

Taureņu — «Fledermaušu» uzlidojums Jelgavā

24. un 25. februārī Jelgavā risinājās festivāls «Popskaņās». Festivāla vadītāja pasākumu nosauca par taureņu uzlidojumu, par taureņu uzbrukumu. Dziesmas, dejas un to izpildītājus viņa salīdzināja ar taureņiem — spilgtiem, krāsainiem, katru savādāku, katru savdabīgāku, interesantāku par citiem. «Taureņus» vērtēja žūrija, kuras vadītāja bija visiem pazīstamā Ineta Ķirse, un, protams, publika — atsaucīga aplaudētāja un līdzdziedātāja.

Festivāla jaunākās un vecākās grupas «uzlidojums» bija skatāms un klausāms pirmajā festivāla dienā. Tas patiesi bija ja ne taureņu, tad vismaz uzbrukums, jo koncerts ilga vairāk nekā 5 stundas. Skatītāji, kuru vidū bijām arī mēs — «Fledermauši», — neskatoties uz koncerta ilgumu, palika atsaucīgi līdz pašam koncerta beigām. Aplausu un bravo saucieniem netrūka arī pie apbalvošanas, kurai sekoja visu festivāla dalībnieku diskotēka.

Otrajā festivāla dienā uzstājās «taureņu» vidējā grupa. Dalībnieku skaits — 40 grupas. Dziedāja gandrīz visas Latvijas bērnu popgrupas. Pirms iešanas uz skatuves mums nācās labi vien pagaidīt, jo sarakstā bijām 39. grupa. Taču tāpat kā pirmajā dienā arī todien kuplais dalībnieku skaits nebija mazinājis publikas atsaucību, turklāt sīkspārņi mostas tieši vēlās va-

kara stundās. Aplausi un kliegšana, kas atskanēja pēc «Fledermaušu» izpildītajām dziesmām «Čučūrija» un «Amy dream will do», mums šķita visskaļākie visā koncertā. Varbūt tā nemaz nebija šķietamība. Tāpat kā citi laureāti arī «Fledermauši» pēc žūrijas apspriešanās saņēma lielu, ar krāšņu kreppapīra taureni rotātu kasti.

Ar to arī beidzās «Popskaņās» jeb «taureņu uzlidojums». «Fledermaušu» sīkspārņi lidoja kopā ar raibajiem taureņiem un pierādīja, ka viņa pelēkums un drūmums ir viena nepamatota izdoma.

Lai uzlidotu, jāieskrienas. Sava veida ieskrējieni pirms uzstāšanās festivālā bija «Mikrofona» organizētajos labdarības koncertos Vaivaru rehabilitācijas centrā un Kauguru ģimnāzijā. Pirms došanās mājup mēs dziedājām arī Imantas latviešu ģimnāzija un Rīgas 69. vidusskolā. Visi šie koncerti izcēlās ar īpaši viesmīlīgiem un atsaucīgiem klausītājiem.

Par iespēju aizbraukt uz koncertiem un «uzlidojumu» Jelgavā esam pateicīgi saviem nu jau pastāvīgajiem sponsoriem V.Plivdam, H.Sondoram, Ā.Vucānam, kuriem, tāpat kā visiem citiem saviem faniem, apsolām tikšanos «Fledermaušu» otrajā topošajā kasetē «Globuss».

Fledermause Inga

Vārkavas vidusskolas komanda — uzvarētāja tautas bumbas sacensībās. Foto — Jānis Silickis

Futbols

Viss! Šo sestdien un svētdien beigsies gandrīz 2 mēnešus ilga Preiļu pilsētas čempionāts minifutbolā. Plkst. 18.00 par 3. vietu sacentīsies «Šaitani» un SCO, bet 19.00 par čempiona titulu cīnīsies Jaunieši un Līvāni. Pirms tam pusfinālos Līvāni pieveica «Šaitanus» 10:3 un 8:4, bet Jaunieši tika galā ar SCO 2:4, 11:6 un 8:3.

Par rezultatīvākā spēlētāja godu cīnās Imants Ručevskis (Līvāni) un Vladimirs Fjodorovs (Jaunieši), kuri guvuši attiecīgi 35 un 34 vārtus. Vēl Vladimira Ivanova («Šaitani») rēķinā 28 vārti, tālāk seko Deniss Levanovskis (Līvāni) — 26, Edgars Leonovičs (Jaunieši) — 25 un Sergejs Gavrilovs (SCO) — 23.

Galda teniss

Arī galda tenisā šosestdien pilsētas komandu čempionāta noslēgums. Plkst. 10.00 sāksies ceturtdaļfināla spēles, kurās tiksies Veterāni — Jaunietes II, «Cerība» — Jaunietes, Mežniecība — Ugunsdzēsēji un «M.A.N.» — Jaunieši. Priekšsacīkstēs komandu spēku samērs bija šāds:

1. Veterāni	20
2. «Cerība»	19
3. Mežniecība	18
4. «M.A.N.»	16
5. Jaunieši	15
6. Ugunsdzēsēji	15
7. Jaunietes	13
8. Jaunietes II	13
9. Policija	12
10. «Kristāls»	12
11. «Vecais un jaunais»	11

* Sporta kluba «Cerība» vīriešu komanda piedalījās Latvijas čempionāta tautas klasē (2. liga). Šo sacensību zonālais turnīrs notika Salaspilī un prelieši prata pieveikt Mālpili 5:0, Rīgas «Dvīņus» 5:1 un «Dvīņus-II» 5:2, bet piekāpās Salaspilij 0:5 un Ventspilij 4:5. Par zonālo sacensību uzvarētājiem kļuva salaspilieši, ventspilnieki otrie, bet prelieši, kuru sastāvā spēlēja Oskars Šišla, Viktors Martinovs un Anatolijs Isajevs, ierindojās 3. vietā.

* Latvijas Jaunatnes sporta centra atklātajās meistarības sacīkstēs Vita Bārtule 1984. gadā dzimušo meiteņu konkurencē izcīnīja 3 uzvaras, piedzīvoja 6 zaudējumus un ierindojās 10. vietā, bet Aleksandrs Isajevs 1981.-83. gadā dzimušo

grupā pieveica vienu pretinieku, zaudēja sešiem un rezultātā 16. vieta. Šinīs sacensībās piedalījās arī Lietuvas jaunie galda tenisisti, kuru meistarības līmenis ir krietni augstāks. Par to liecina pirmās četras vietas, ko kaimiņzemes jaunie censoņi izcīnīja Latvijā.

* Pagājušo nedēļu Rīgā risinājās Latvijas individuālais čempionāts, par kura uzvarētājiem kļuva vairākkārtējie Latvijas čempioni Sandijs Vasiļjevs un Olga Kartuzova. Jaunās preilietes Viktorija Rozentāle un Kristīne Šišla, lai arī braši turējās pretī pieredzējušākām un meistarīgākām spēlētājām, tomēr galu galā zaudēja savas spēles. Vīriešu konkurencē Anatolijs Isajevs savā apakšgrupā izcīnīja 6. vietu (no 7), bet Oskars Šišla savā apakšgrupā bija ceturtais.

Skolu sacensības

Preiļos un Riebiņos notika Latgales novada sacensības tautas bumbā un stafetē «Drošie un veiklie». Preiļos, kur risinājās tautbumbistu sacensības, mūsu rajonu pārstāvēja Vārkavas vidusskolas skolotāja Edgara Vaivoda audzēkņi un viņi arī kļuva par šo sacensību uzvarētājiem. Tālākajās vietās ierindojās Rēzeknes rajona Pušas pamatskola, Daugavpils 8. vidusskola, Rēzeknes 5. vidusskola, Bērenes vidusskola (Daugavpils rajons), Izvaltas pamatskola (Krāslavas raj.), Mežvidu pamatskola (Ludzas raj.) un Bērzpils vidusskola (Balvu raj.). Vārkavas skolniekiem bija tiesības piedalīties Latvijas skolu finālsacensībās Cesvainē, taču viņi šo iespēju atļāva izmantot otrās vietas ieguvējiem, jo tieši tai pat dienā Vārkavā risinājās šīs skolas sporta kluba tradicionālās sacensības vieglatlētiskā telpās. Bet vienalga — malači.

«Drošos un veiklos» uzņēma Riebiņi. Liels paldies šīs skolas kolektīvam un Leonīdam Valdonim personīgi par teicami organizētām sacensībām. Vidrošiekie un veiklākie izrādījās Daugavpils 15. vidusskolas skolēni.

2. Jaunstružānu pamatskola
3. Rēzeknes 5. vidusskola
4. Ludzas 2. vidusskola
5. Preiļu 1. vidusskola
6. Krāslavas 2. vidusskola
7. Sventes vidusskola.

Imants Babris, SK «Cerība» priekšsēdētājs

Krustvārdu mīkla

Sastādītājs

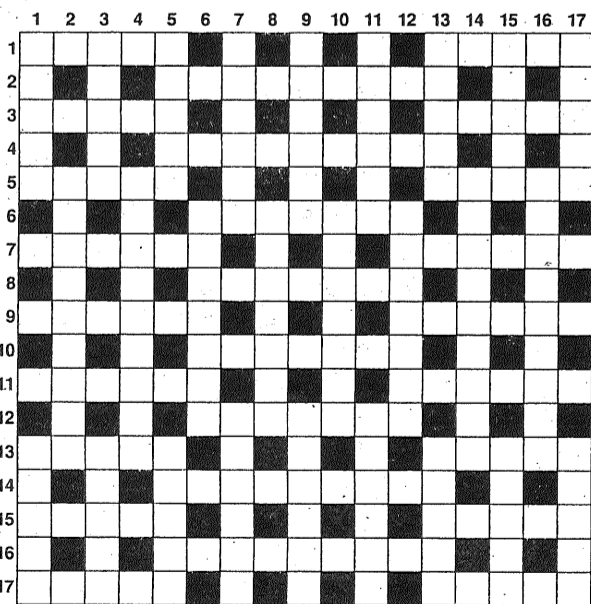
Pēteris Skutelis

Horizontāli

1. Kultūraugs, ko lieto pārtikai vai lopbarībai. Netīrumi.
2. Neuzņēmība pret infekcijas slimībām.
3. Grāmata lasītprasmes apgušanai. Infekcijas slimība.
4. Sala Austrālijā.
5. No sausa koka atšķelta skaida. Neliela epizode lugā.
6. Tas, kas atsijāts no labības.
7. Panākumi. Izbraukāta.
8. Ierīce šķidruma iepildīšanai traukos.
9. Iespēsta teksta apjoma vienība. Folkloras sacerējumi prozā.
10. Sīkas krokas.
11. Izdzīt asnus. Ļauns izsmieklis.
12. Sastiprināti.
13. Iejūga piederums. Piektais lielākais ezers Latvijā.
14. Priekšmets, kas nes laimi, pasargā no neveiksmēm.
15. Šķerskoks (putnu mītne). Muļķīgs, lēticīgs cilvēks.
16. Doze tabakas glabāšanai.
17. Vitolu dzimtas lapu koki. Nekaršīga vira.

Vertikāli

1. Ierīce šķidruma plūsmas regulēšanai. Maiga, sirsnīga.
2. Piena pārstrādes uzņēmuma daļa.
3. Nevajadzīga. Nomaļa vieta, nostūris.
4. Spīļarkla centrālā daļa.
5. Ierīce

1. Ierīce šķidruma plūsmas regulēšanai. Labības kūļa kopa.
6. Skatījums.
7. Vilkēt aiz sevis trosē. Atvēršanās, atspīgt.
8. Sirsnība, maigums.
9. Nelieli automobiļi kravas un pasažieru pārvadāšanai. Uzņemt sevi.
10. Iesācēja.
11. Asteru dzimtas krāšņumaugs. Plosīties.
12. Mazi smalki sieti.
13. Gultas pārklāji. Daudzgadīgas nezāles.
14. Mūzikas instruments.
15. Notikumiem bagāta, interesanta. Ēzeļa un ķēves krustojums.
16. Kārba, iesaiņojums.
17. Mazā planēta. Spurdze.

